3

'k Slaap dag en nacht en door mijn rust loos zwoegen,
Wien ik het brood voor mij en mijn gezin;
Mijn schaam'le hut geeft mij meer zielsgenoegen,
Dan 't prachtig slot vol praal en wereldmin.
De Zondagrust, na godsdienstplicht gekweten,
Verkwikt 't gemoed en schenkt het nieuwe kracht;
Ik staar, bij 't maal met gade en kroost gezeten,
De toekomst aan, die liefelijk tegenlacht.

4

Hwam vreemde dwang mijn moedertaal te honen.
Of werd bedreigd het heil van 't Vaderland.
Ik vloog ten strijd, met mijne kloeke zonen.
Voor het behoud van deze zoo duurb'ren pand;
En moest ik ook den zegepraal betalen.
Met goed en bloed, dat ik ten lande gaf,
't Zou stervend nog mijn dankgebed herhalen
Tot op den boord van 't kille gapend graf.

Göttingen No 53

Aufnahme: Anfang abgeschnitten, deshalb 3 Strophen nur 3 Th. [illegible]

Wiss. Beschaffenheit: gut

Vlämisches Lied (bei der Arbeit u. von den Frauen bei der Reinigung gesungen nach Angabe des Sängers)

„Het Lied van den Lund"

gesungen

von Janssens (s. No 52)

Musik von Franz Andelkof

3 Strophen

Original umseitig